

СВІЖАК Оксана Іванівна (18. 12. 1986, Луцьк) — живописець. Премія імені М. Дерегуса (2010). Членкиня НСХУ (2011). Закінчила Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури в Києві (2011; майстерня [В. Гуріна](#)). Відтоді до 2016 працювала викладачем живопису, рисунку та композиції на кафедрі графічного дизайну в Коледжі мистецтв та дизайну

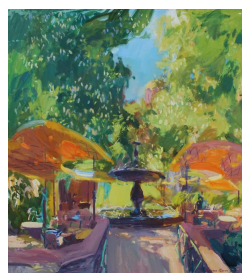
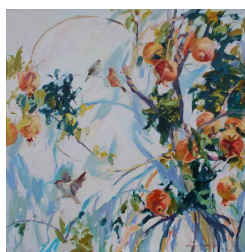
Київського університету технологій та дизайну. 2016 відкрила приватну художню студію «Svizhak Studio». Традиції реалістичного мистецтва художниця поєднує із прийомами імпресіонізму та експресіонізму, експериментуючи в царині кольору та форми. Її жанровим вполюванням є пейзаж (віддає перевагу пленеру). Блискучі за виконанням краєвиди наповнені світлом; колір у тонах і півтонах неначе пульсує, мерехтить, переливається. Учасниця обласних, всеукраїнських мистецьких виставок від 2007. Персональні — у Києві (2008, 2015—16, 2018—19), Одесі, Луцьку, Ковелі (Волинська обл.; усі — 2009). Деякі твори С. зберігають у Національному музеї Т. Шевченка (Київ), Музеї сучасного українського мистецтва Корсаків (Луцьк), Музей-галереї Т. Шевченка (Пекін), Художньому музеї м. Оструда (Польща), Аджарському музеї образотворчих мистецтв (Батумі, Грузія).

Основні твори

«Флорівський монастир» (2008), «Після хрещення» (2009), «Відлуння літ минулих» (2011), «П'яний запах півоній», «Далекий вогник», «Незабутні» (усі — 2015), «Вогні Батумі», «Гуцульський двір», «Пора солодкого граната» (усі — 2018), «У тіні Золотих воріт» (2019).

[О. Л. Старикова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Свіжак Оксана Іванівна / О. Л. Старикова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891077>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).